

TP. Hồ Chí Minh, ngày 30 tháng 8 năm 1998.

Kính gửi Lương Y Lê Thị Thu Cúc, 350/104 Hòa Hảo, Phường 07, Quận 10, Thành Phố Hồ Chí Minh.

Cháu Nguyễn Thanh Long, sinh ngày 20 tháng 6 năm 1969 là con trai của tôi. Từ khi sinh ra đến lúc 6 tuổi cháu bị điếc câm hoàn toàn. Năm 1975 và 1976 không thấy kết quả. Khi cháu lên 10 tuổi thì thính lực của cháu có phát triển chút ít, gọi thật to cháu có nghe, gia đình cố gắng dạy nói bằng nhìn vào miệng bắt trước phát âm được một số tiếng hoặc một số câu đơn giản như: Chào bà cháu về, chào bác... có tiếng rõ, có tiếng ngọng.

Năm 1984, gia đình đưa cháu nên học trường Cầm Địch Lái Thiêu- Sông Bé, với hi vọng cho cháu học chữ và nghề. Việc nói chuyện giao tiếp của cháu chủ yếu là ra dấu, đành chịu tật thôi không còn hi vọng gì nữa.

Nhưng thật không ngờ, cháu Long lại được diễm phúc lớn, gặp được Bà thầy Lê Thị Thu Cúc, người lương y giỏi và đầy lòng nhân ái. Với phương pháp khoa học kết hợp ngẫu nhiên bởi liệu pháp tác động tổng hợp Đầu - Mặt - Cổ của Bà, sau hai tháng cháu đã nói được nhiều, phát âm tương đối rõ, bước đầu bằng ngôn ngữ của mình, cháu Long diễn đạt được tình cảm của mình. Thật hạnh phúc biết bao.

Gia đình chúng tôi coi đây là một diễm phúc lớn, chỉ có bà mới là hạnh phúc to lớn đó.

Tên tuổi của Bà sẽ gắn bó mãi với gia đình chúng tôi và bao nhiêu gia đình khác nữa, vì Bà đã đem hạnh phúc tới cho họ, đấy chính là hạnh phúc lớn nhất của một con người đã sống vì lợi ích của nhân dân.

Gia đình chúng tôi xin mãi mãi ngó tới Bà lương y Lê Thị Thu Cúc.

*Cha của cháu Long
Trung tá Nguyễn Thanh Liêm*